

Ivan Cankar, Hlapci

Prebrano delo mi je dalo misliti. Res mi je dalo misliti. Avtor, torej Cankar, tako mojstrsko prikaže brezupno borbo posameznika proti nepregledni množici, ki se boji sprememb, novosti, skratka z eno besedo napredka. Zgodba učitelja Jerneja nakazuje tudi na Cankarjevo preteklost. Dela kot so Hlapci, Pohujšanje v dolini Šentflorjanski in pa Hlapec Jernej in njegova pravica, so vsa dela v katerih nam pisatelj posredno izraža svojo življenjsko zgodbo.

Drama mi je ugajala, namrec, vse dogajanje, ki ga doživlja Jernej je tako resnično, tako realno. Morda bi lahko celo omenil, da je o napredku in spoznanju razmisljal že Platon in podal svoje mnenje v svetovno znani primerjavi človeskega rodu, ki živi v votlini. Tudi če bi se že kdo osvobodil in spregledal, spoznal resnico, ki pa bi seveda nasprotovala obstoječim normam in smernicam v družbi, bi ga ljudstvo (če bi zeled to svojo idejo uveljaviti ali pa se morda samo ne pokoriti) ali izgnalo ali ubilo.

Druga človeška (ne)vrлина, ki pa je tudi lepo razpoznavna, bi pa se najlažje in najbolj jedrnato opisala z rekom: "Zastava se po vetru obrača". Učitelj Komar nam odlično nakaže, kako se **ne** smemo obnašati, če ne želimo popolnoma izgubiti svoje samopodobe, katero si je sam pridobil v takratnem času kot izobraženec. Tako nizkotno, zahrbtno obnašanje se mi prikazuje kot vrh primitivizma in pove veliko o mentaliteti takratne večine ljudi. Morda, če bi župnik takrat rekel, "vsi skočite v prepad, saj je takšna božja volja", pa bi nedvomno veliko "pristašev" skočili v prepad brez pomislekov. Tako je Bog zaukazal, tako je.

Knjiga mi je ugajala. Lepo prikazuje slabosti človeka, ki se pokažejo ob vseh večjih spremembah. Lepo prikaže takratni vpliv Cerkve na družbo in dužbo samo.